

Evert Taube

"Balladen Om Gustaf Blom Från Borås"

Visit "[Balladen Om Gustaf Blom Från Borås](#)" on MotoLyrics.com

Med gamle Highland Rover, en bÅ¥t frÅ¥n Aberdeen,
Vi lÅ¥g uti San Pedro och lasta gasolin,
DÅ¥r trÅ¥ffa jag i dockan pÅ¥ Texacos kontor
En man frÅ¥n San Fransisco, som hade mÅ¥tt min bror

Men det var inte detta jag skulle tala om,
Det var om mannen sjÅ¥lv och hans namn var Gustaf
Blom.
Jag smugglade Å¥t honom en flaska CalvadÅ¥s,
Han var frÅ¥n VÅ¥stergÅ¥tland men uppfÅ¥dd i
BorÅ¥s.

Han talte med polisen och flaskan den gick klar,
Vi lÅ¥mnade San Pedro och kÅ¥rde till en bar,
Det var ett slags speak easy, men blomman var
betrodd
I Wilmington, Los Angeles och sjÅ¥lva Hollywood.

PÅ¥ nittitalet kom jag till New York som matros
PÅ¥ Clara, sade Blom, det var en bark frÅ¥n
MÅ¥nsterÅ¥s,
I Nordatlanten fick vi en snÅ¥storm ifrÅ¥n Nord,
Kaptenen, styrman och vÅ¥r dÅ¥ckslast, allt gick Å¥ver
bord

Som jag var Å¥ldst i skansen, sÅ¥ tog jag nu befÅ¥l
Och segla pÅ¥ kompassen till New Foundland, allt gick
vÅ¥l,
Och nÅ¥r vi kom till New York sÅ¥ blev dÅ¥r
rÅ¥ttegÅ¥ng,
Men jag gick klar och seglade som bÅ¥tsman till
Geelong.

Jag kom i sjÅ¥lva rushen och reste fÅ¥r den skull
Som digger ut till Narrow Mine, jag ville grÅ¥va gull.
Jag grÅ¥vde och jag vaska och skÅ¥tte min affÅ¥r,
Och nÅ¥r jag kom till Melbourne, ja, dÅ¥ var jag
millionÅ¥r.

Jag ville ut och segla, jag ville lukta hav,
Jag kÅ¥pte mig en skonare, till Queensland mej begav,
Jag bÅ¥rja fiska pÅ¥rlor, jag tappade mitt gull,

FÄrlorade en halv million blott fÄr en kvinnas skull.

Hon var frÄn Fidji Island, jag fÄll I hennes garn,
Och tvillingar hon fick, det var tvÄ nÄstan svarta
barn.

SÄ kom den tredje pojken, men den, mÄnntro, var vit
Jag for till San Fransisco och tog pojken med mej dit.

DÄr har jag nu min business, jag har ett slakteri,
Butiken ville jag att pojken skuldet stÄ uti.
Men han sov alla dagar och sÄp varenda natt.
Hans hud var vit, hans Ägon blÄ, men sjÄlen, den
var svart.

Nu sitter han I Sing-Sing, utmÄrglad som ett lik,
Och sjÄlv gÄr jag och sÄrjer I min blodiga butik,
Men mina svarta pojkar frÄn Fidji, kÄra bror,
De plÄjjer SÄderhavet blÄ och hedrar far och mor.

Jag tÄnker pÄ den tiden, jag lÄngtar ner till dem,
De Är ju nÄstan svarta men de har ett lyckligt hem.
En skiftning I kulÄren, det gÄr vÄl ingenting
Nej, hellre snÄlla svarta barn Än vita I Sing-Sing!

Visit [Evert Taube](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.